

Prästvigning

Sankta Eugenia 30.9.2017

Den uppståndne Herren går med oss genom tiden. Han lever och verkar i sin Kyrka, i vår värld. ”Jag är mitt ibland er som er tjänare” (Luk 22;27), säger han till oss i dagens evangelium. Den oändligt upphöjde och helige Guden, världsalltets Skapare och Herre blir vår tjänare i Jesus Kristus. Han har inte gjort det lätt för sig - och för oss. Många fler skulle känna igen honom, om han kom i all sin makt och härlighet och överväldigade oss. Men sådan är inte vår Gud. Han väljer att bli människa med människor, fattig med de fattig. Ingen har blivit så maktlös som den Allsmåktige, när han blir en av oss i Jesus. Han vill hellre tjäna än betjänas. Det är inte lätt för oss att smälta och ta till oss. Vi behöver ständigt påminnas om detta och få ny insikt i vad som verkligen är äkta och sant. Därför kallar han alltid några att förvalta hans tjänaruppgift på ett speciellt sätt. Det är bara den tjänande, självtgivande kärleken som kan rädda världen. Det är bara genom Korset som vi och hela världen kan få liv. Därför blir vissa av våra bröder märkta med korsets tecken och smorda med heligt krisma för att helt stå till vårt förfogande som ett levande tecken på honom, som mer än någon annan är Tjänare, Jesus, vår frälsnings och helgelses tjänare.

Gud kallar vem han vill denna tjänst. ”Ingen tar sig denna värdighet, han blir kallad av Gud” (Heb 5:4). Idag gläder vi oss över er två som har sagt ja till denna kallelse och vill ställa er till Guds och era medmänniskors tjänst. Från och med nu blir ni till fullo delaktiga av Jesu tjänande uppdrag och får del av hans självtgivande kärlek. Ni blir så indragna i Jesu egen person och mysterium, att allt i er blir berört av honom och får förmedla honom. I Kristi person får ni fira sakramenten och ge människorna livets bröd och Guds förlåtelse. Ni får själva tas så mycket i anspråk i denna tjänst att liksom inget av ert eget blir kvar. Samtidigt kommer ni att finna er djupaste identitet och glädje i denna likgestaltning med Jesus. Ni får i ordets fullaste bemärkelse leva ständigt i Jesu sällskap. Genom den helige Ignatius’ andliga övningar har ni redan på ett existentiellt sätt levt er i hans innersta mysterium. Nu får ni också på ett sakramentalt sätt infogas ännu mer i hans person. Det är en livsprocess som skall pågå till ert sista andetag. Det underbara är att vi alltid kan komma Jesus ännu närmare och bli honom ännu mer lika. Och detta gäller oss alla, kära bröder och systrar. Även om vi inte tillhör Jesu sällskap formellt, är vi alla inbjudna att leva hela vårt liv i hans sällskap och bli allt mer genomskinliga för honom. Men vi behöver några som påminner oss om detta och tålmodigt försöker få oss att förstå att det märkligt nog finns viktigare ting än shopping och dataspel och annat underbart.

Världen kommer aldrig att förstå er kallelse och er uppgift. Ni kommer alltid att få möta oförståelse och motstånd, men också kärlek och beundran. Det spelar i

och för sig ingen roll. En präst behöver inte fästa sig vid man tycker och tänker. Det viktiga är att han som sin Herre blir ett motsägelsens tecken, som får människor att tänka efter och ta ställning. Det värsta som kan hända er att mötas av likgiltighet. Tyvärr kommer det att hända också er. Det har kanske aldrig varit så svårt att beröra människor på djupet. Hur ofta möts man inte som präst av tomma blickar och uttråkade miner. Inte minst många ungdomar vill briljera genom att visa sig så ointresserade och likgiltiga som möjligt. Men låt inte skenet bedra er, bakom fasaden finns alltid ett hjärta som hungrar och törstar efter sanning, efter liv, efter Gud. ”Ensam orkar jag inte med detta folk” (4 Mos 11:14), sade Mose. Ni är aldrig ensamma, den levande Herren är alltid mer er och kan använda er på ett mycket mer genomgripande sätt än ni själva någonsin kan förstå.

Som präster kommer ni att fira eukaristin dag efter dag, år efter år. Mer och mer kommer ni att bli förvandlade av det ni firar, så att hela ert liv blir ett lovoffer, ett tacksägelseoffer till Guds ära. Denna grundhållning av lov och pris, av tillbedjan och vördnad inför Guds oändliga härlighet är svår för många idag att ta till sig. Man är så präglad av den nya treenigheten nöje, nytta och njutning, att man har svårt att tillbe Gud i ande och sanning. Man vill alltid ha ut något av allt. Det skall alltid kännas bra. Man vill hellre uppleva än bara leva. Det är kanske vår tids stora tragedi att man inte förstår att människans sanna storhet ligger i att göra sig liten och ödmjuk inför Gud. Att man växer och fördjupas när man faller ner i tillbedjan och överlåtelse. Att det är saligare att tjäna än att bli betjänad. Som präster får ni den stora, både tacksamma och otacksamma, uppgiften att leda människor på denna självutgivelsens väg som leder till det sanna självförverkligandet genom vår djupaste kallelse: att få tillbe och vörda Gud och att känna igen hans avbild i varje människa som han sänder i vår väg.

Gud kommer att sända många människor i er väg. Som katolsk präst i Sverige får man möta all världens människor i minsta lilla församling och kapell. Det är den enda rikedom jag som biskop kan erbjuda er. Det är dessa människor ni är kallade att tjäna, att helga, att stå ut med, att älska, att förmana, att reta er på och glädja er över. Till dem får ni förmedla det som ingen annan kan ge dem: Jesus själv, hans ord och sakrament. Vänta er inget tack för det, då kommer ni att bli överraskade över hur tacksamma människor ändå är. Vänta er inget beröm, då kan ni glädja er över att man tar emot er som Jesu utsträckta hand. Längta bara efter att få tjäna Jesus ännu mer och utge er själva i hans tjänst ännu mycket mer. Var övertygade om att ni kan dras in ännu djupare i hans efterföljelse och bli ännu mer genomskinliga för honom och förmedla honom ännu mycket mer. Det finns ingen gräns för hur mycket Gud kan göra med oss, om vi ställer oss till hans tjänst. ”Stora ting låter det Mäktige ske med mig” (Luk 2:49) sade Jungfru Maria och det kommer ni också att få säga.

